

Zrcadlo, zrcadlo, pověz mi ...

Návštěvníky vsetínského muzea často zaujme v zámeckém atriu monumentální instalace dvou objektů – zrcadlového skleněného kruhu o průměru 2 m, posazeného na dlažbě ve středu nádvoří, a nerezové obruče o průměru 10 m, která se nad ním „vznášá“ a je zavěšena na ocelových lančích ve výšce 6,5 m. Mnohé překvapí symbióza historického nádvoří a minimalistické instalace geometrických tvarů, která svým rozměrem a rozmístěním umělecky pojednává celý prostor nádvoří a vnímavé diváky doslova vtáhne do atmosféry ticha. Pomyslně je „obejme“ ve vzdušném válcovitém prostoru „vymezeném“ kruhem obruče, soustředí je v této centrální kompozici kolem ústředního zrcadla a oni se pozastaví v běhu všedních dní zahleděni do zrcadlového obrazu, který se z hladiny za denního světla mění za noci v temnou be-

zednou hlubinu...

Autor instalace – akad. sochař Václav Cigler vytváří prostřednictvím svého díla v zámeckém atriu „prostor k zamyšlení“. Umožňuje návštěvníkovi spirituální vnímání tohoto profánního místa, u nějž tvůrce znovu nalézá a zpřítomňuje jeho historic-

kou paměť, konkrétní dějinnou událost – sebeupálení jedné z obětí politických represí (bývalého ředitele muzea RNDr. B. Peroutky), k němuž došlo 28. října 1969.

Zrcadlo nabízí převrácený (a mnohdy i zkreslený) obraz viděné skutečnosti. Může zprostředkovat pravdivý odraz, ale i lživý

obraz. Římský filosof Seneca viděl v zrcadle symbol mravního sebezpytování... Pro jiné je bránou do další dimenze... Co asi znamená zrcadlový kruh v této instalaci? Snad symbolizuje samotnou lidskou duši, tak křehkou jako sklo, z nějž je objekt vyroben, spočívající na zemi a odrážející nebe, v níž se světlo střídá s temnotou..., a na jejíž nesmrtelnost může poukazovat právě tvar kruhu – symbolu věčnosti.

Světově uznávaný tvůrce skleněných objektů a zejména prostorových projektů a světelných skleněných kompozic do architektury – akad. sochař, docent Václav Cigler letos 21. dubna slaví 85 let. Rodák ze Vsetína, žijící v Praze, vystudoval pražskou VŠUP – sklářský ateliér u prof. Josefa Kaplického (1951–57) a jako pedagog působil na VŠVU v Bratislavě (1965–79), kde vychoval generaci umělců, jež navazují na jeho geometricko-optickou koncepci práce se sklem.

Olga Mehešová, MRV, Vsetín
Obr.: V. Cigler: Pocta RNDr. B. Peroutkovi (2010)

